

El feixisme avança...

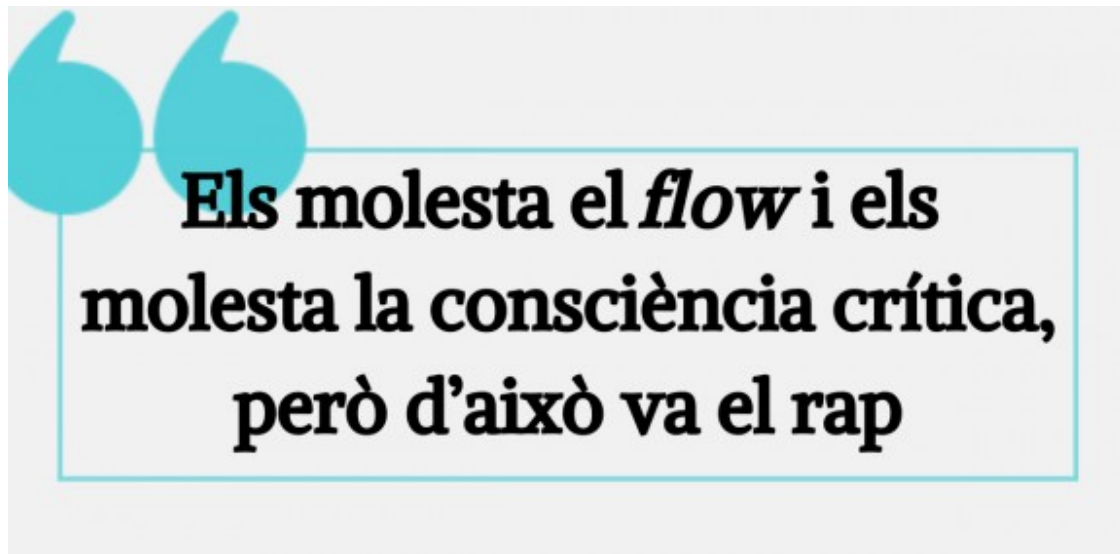
Pablo Hasél | Jose Luis Luna

El feixisme avança... si no se'l combat. És un lema que vam aprendre aviat farà cent anys i que malauradament s'ha de continuar proclamant al carrer i als escenaris. El passat 16 de febrer al matí els Mossos d'Esquadra van entrar al rectorat de la Universitat de Lleida i van detenir el raper **Pablo Hasél**. Ho van fer seguint l'ordre de l'Audiència Nacional, que havia condemnat el músic lleidatà a dos anys i un dia de presó per enaltiment del terrorisme amb l'agreujant de reincidència i per injúries i calúrnies a la corona i a les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

Els fets pels quals **Pablo Hasél** ha acumulat condemnes i detencions que l'han acabat duent a la presó han estat les seves opinions -discutibles, com totes- expressades a les xarxes socials i a les lletres de les seves cançons. És impossible no relacionar aquest episodi amb l'ambient de greus reculades, en matèria de drets i de llibertats, que estem vivint. Dos dies abans de la detenció de **Hasél**, el 14 de febrer, es feien unes eleccions al Parlament de Catalunya que, a partir d'ara, té nou escons ocupats per un partit explícitament xenòfob, homòfob i antidemocràtic. El mateix diumenge, a Madrid es feia una concentració d'homenatge a la División Azul, amb exhibició inclosa de simbologia feixista i nazi i missatges d'odi molt greus, amb el permís governatiu i sense cap intervenció policial per impedir-ho. En canvi, a la presidenta de la comunitat madrilenya, Díaz Ayuso, sembla preocupar-li més els "niñatos" que es manifesten defensant a **Hasél**, o com el titlla ella, "un delincuente que tiene menos arte que cualquiera de los que estamos aquí, con dos cubatas en un karaoke". Les coses pel seu nom: el feixisme avança. I davant d'aquest només hi ha una resposta possible: la defensa aferrissada, coordinada i innegociable de drets fonamentals com el de la llibertat d'expressió.

No és estrany que el rap, com en altres èpoques la cançó tradicional, la sardana o la cançó d'autor, sigui assenyalat o apuntat per les estructures més fosques i rànquies de l'Estat profund. Saben el que fan. Ataquen la baula més feble de la cadena, però també la més perillosa per la seva capacitat crítica i el seu dinamisme. Busquen caps de turc i saben que els joves són molt més fàcils

de criminalitzar davant l'opinió pública.

Un altre raper, el mallorquí **Valtònyc**, també va ser condemnat per l'Audiència Nacional a tres anys i mig de presó per enaltiment i injúries greus a la corona espanyola. El delictes: les lletres de les seves cançons. Sembla increïble que sigui així i que no hi hagi cap resposta per part de la Unió Europea. Però és així. **Valtònyc** està exiliat a Bèlgica. Aquesta primavera farà tres anys.

Un altre raper, el sabadellenc **Pau Llonch**, va ser contractat pel departament d'Educació del Govern Balear per fer un curs de formació a docents sobre hip-hop en català. El diputat de Vox al Parlament Balear, Sergio Rodríguez, va acusar el Govern d'adoctrinar els docents amb un raper independentista?. El president del PP balear, Biel Company, tampoc no es va quedar curt, fent demagògia i denunciant les aspiracions pancatalanistes? del govern de Francina Armengol. Per descomptat, **Pau Llonch** pot tenir les idees polítiques que vulgui. El que importa, en aquest cas, és la seva provada capacitat professional per fer aquests tallers, concebuts per fomentar la consciència crítica en la joventut. Els molesta el *flow* i els molesta la consciència crítica, però d'això va el rap. També és l'objectiu del Músic del Mes d'Enderrock, que en aquesta edició s'ha dedicat a les músiques urbanes. Els joves han de créixer i formar-se amb sentit crític. I són lliures d'expressar les seves opinions amb les seves músiques. El feixisme avança i al davant ens hi hem de plantar tots.